

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203771
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119203771.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka – C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, E. B., zastúpená Mgr. Petrom Kupkom, advokátom, so sídlom Hlavná 23, Trnava, a otec – F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXXX/XD, A., zastúpený JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, so sídlom Klincová 35, Bratislava, o zmenu úpravy styku, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 7. apríla 2022, č.k. 21P/26/2019-351, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o úprave styku otca s maloletou (výrok IV.), zmeny rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 12P/42/2018-177 zo dňa 23. januára 2019 (výrok V.), ako i v závislých výrokoch o náhrade trov konania štátu (výroky VI. a VII.) a nároku na náhradu trov konania účastníkov (výrok VIII.)
p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie v časti uloženia výchovného opatrenia zastavil (výrok I.), návrh otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti zamietol (výrok II.), návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok III.) a upravil styk otca s maloletou A. v rozsahu: každý párný kalendárny týždeň od piatku od 14,00 hod., keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do nasledujúceho pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 7,45 hod., keď otec odovzdá maloletú v školskom zariadení; každý kalendárny týždeň v pondelok od 14,00 hod., keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do pondelka do 18,00 hod., keď otec maloletú odovzdá matke v mieste bydliska matky; každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 14,00 hod., keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do štvrtka do 7,45 hod., keď otec odovzdá maloletú v školskom zariadení; každý párný kalendárny týždeň v stredu od 14,00 hod., keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do stredy do 18,00 hod., keď otec maloletú odovzdá matke v mieste bydliska matky (výrok IV.), čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 12P/42/2018-177 zo dňa 23. januára 2019 v druhom výroku v časti úpravy styku otca s maloletou A. (výrok V.). Ďalej súd napadnutým rozsudkom rozhodol o povinnosti rodičov zaplatiť náhradu trov konania štátu, ktorú uložil každému z rodičov vo výške 48,61 eur Okresnému súdu Trnava do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výroky VI. a VII.) a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VIII.).

2. Svoje rozhodnutie v časti úpravy styku súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 1 a 4, § 25 ods. 2 a 4, a § 36 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj § 121 CMP, keď na základe vykonaného

dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na rozšírenie jeho styku s maloletou je čiastočne dôvodný, a to v rozsahu výroku IV., ktorým súd zmenil úpravu styku otca s maloletou ostatný raz upravenú rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 12P/42/2018-177 zo dňa 23.01.2019 v druhom výroku v časti úpravy styku. Styk v takomto rozsahu je považovaný v súdnej praxi za širšiu formu styku, počas ktorého bude otec zabezpečovať výchovu a starostlivosť o maloletú. Súd nezistil dôvody na rozšírenie styku otca s maloletou spôsobom navrhovaným otcom, keď takto navrhovaná úprava bola de facto striedavou osobnou starostlivosťou s frekvenciou striedania počas pracovného týždňa po jednom dni, čo je úplne nevhodná forma striedavej osobnej starostlivosti, ktorú neodporúčajú ani detskí psychológovia, nakoľko nadmerne triešti režim dieťaťa počas pracovného týždňa. Maloletá navyše striedavú osobnú starostlivosť pri svojom výsluchu na súde a aj u znalca jednoznačne odmietla. Otec nemôže považovať za samozrejmé, že každým ďalším jeho návrhom bude styk s maloletou automaticky rozširovaný aj o prespávanie. Maloletá sa u znalca pri znaleckom vyšetrení explicitne nevyjadrila, ako si styk s otcom predstavuje, ale znalec na základe vyšetrenia dospel k záveru, že maloletá je preťažená a neurotizovaná požiadavkami na neustále rozširovanie styku. Znalec v znaleckom posudku konštatoval, že po rozšírení styku neodkladným opatrením je život maloletej oveľa viac zložitejší v zmysle neustáleho časového prispôsobovania sa potrebám a nárokom druhých, kde vlastný životný priestor sa výrazne zúžil, nemá čas pre seba samú, pre svoje rozhodnutia a plány, preto odporúča ponechať rozsah podľa rozsudku tunajšieho súdu č.k. 12P/42/2018-177 z 23.01.2019. Uvedeným rozsudkom súd schválil rodičovskú dohodu ohľadne styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň od piatku od 14,00 hod., do nasledujúceho pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 7,45 hod., každý nepárny kalendárny týždeň od pondelka od 14,00 hod., do pondelka do 18,00 hod., a v stredu od 14,00 hod., do štvrtka do 7,45 hod. Z ods. 13. odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že po uzavretí dohody rodičov a vyhlásení rozsudku, ktorým bola schválená, bolo zistené, že v dohode rodičov nedopatrením chýba časť textu ohľadom styku otca s maloletou, v zmysle ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou aj každý páry kalendárny týždeň v pondelok od 14. do 18.00 hod., pričom matka prisľúbila, že umožní styk aj v tomto termíne, preto rodičia netrvali na vydaní doplniaceho rozsudku. V konaní bolo nesporné, že stretávanie otca s maloletou sa následne realizovalo každý nepárny aj každý páry pondelok a to až do 22.06.2020, kedy matka prestala odovzdávať maloletú otcovi aj každý páry pondelok z dôvodu, že úprava styku nie je uvedená aj vo výroku rozsudku, len v odôvodnení a maloletá je preťažená. Stretávanie otca s maloletou aj každý páry pondelok teda fungovalo takmer jeden a pol roka a z výsluchu maloletej na súde mal súd preukázané, že jej to tak vyhovovalo. A. sa pri výsluchu na súde vyjadrila, že squash má rada, hrá ho v pondelok s otcom, v pondelok má zároveň aj doučovania z anglického jazyka a matematiky, z ktorého dôvodu súd nariadil aj neodkladné opatrenie č.k. uznesením č.k. 21P/26/2019-158 zo dňa 02.10.2020, od nariadenia ktorého sa maloletá s otcom stretáva aj každý páry pondelok. Súd teda prihliadol na názor maloletej a o úprave styku otca s maloletou rozhodol tak, že bežný styk otca s maloletou upravil v zmysle ostatného rozsudku tunajšieho súdu č.k. 12P/42/2018-177 z 23.01.2019 vrátane chýbajúcej časti uvedenej v bode 13. odôvodnenia, teda otec sa bude s maloletou stretávať aj každý páry pondelok od 14.00 hod. do 18.00 hod. Súd zároveň vzal do úvahy aj aktuálnu potrebu doučovania maloletej z matematiky a anglického jazyka a jej zdravotný stav vyžadujúci si pravidelné pohybové aktivity, na zabezpečovaní ktorých je otec ochotný sa podieľať, pričom tréning squashu každý pondelok je pravidelnou aktivitou, ktorú má maloletá podľa jej vyjadrenia rada a zo žiadnych lekárskeho potvrdení nevyplývalo, že tento šport maloletá nemôže vykonávať, len sa naň nemá jednostranne zameriavať, t. j. má ho obmieňať s inými športami (posledná správa F. J. z 25.02.2021 č.i. 320). Z týchto dôvodov bol zároveň návrh matky na zúženie styku otca s maloletou (neupravenie styku v pondelok) nedôvodný. Otec žiadal upraviť stretávanie od párneho piatku od 14.00 hod., do nepárneho utorka do 8.00 hod. a od párneho pondelka od 14.00 hod. do utorka do 08.00 hod. A. sa pri výsluchu na súde k prespávaniu u otca cez týždeň po krúžkoch vyjadril nechcela, avšak zároveň uviedla, že tak, ako to je teraz, je to v poriadku a tak jej to vyhovuje. K prespávaniu u otca cez týždeň sa nechcela vyjadril ani na pohovore u opatrovníka. U znalca sa maloletá vyjadrila tak, že z pondelka na utorok prespávať nechce a znalec a znalec ďalšie rozširovanie stretávania neodporučil, preto súd neupravil stretávanie v pondelky s prespatím až do utorka. Podľa ostatného rozsudku č.k. 12P/42/2018-177 z 23.01.2019 sa otec s maloletou stretáva nepárny kalendárny týždeň v stredu od 14.00 hod., do štvrtka do 7.45 hod., a súd tento model stretávania ponechal aj v tomto rozsudku, nakoľko počas nastávajúceho víkendu sa už maloletá s otcom nestretne a sama maloletá pri výsluchu na súde uviedla, že jej to takto vyhovuje a keby týždeň nebola s jedným z rodičov, tak by jej tento rodič chýbal. Zároveň stretávanie s prespaním v strede toho týždňa, v ktorom sa dieťa s otcom nestretne cez víkend, je v súdnej praxi zaužívané, je to osvedčený model, ktorý je aj odporúčaný znalcami, zohľadňuje záujem dieťaťa byť v kontakte s druhým rodičom aj v týždni, v ktorom nie je upravený styk cez víkend a na

druhej strane netriešti nadmerne režim dieťaťa cez pracovný týždeň. Súd sa nestotožnil s tvrdením znalca, že po nariadení neodkladného opatrenia sa život A. stal oveľa viac zložitejší. Všetky pondelky a nepárne stredu sa A. s otcom stretávala už dlhý čas predtým, neodkladným opatrením bolo stretávanie rozšírené len o páru stredu od 14.00 hod. do 18.00 hod., teda dve poobedia v mesiaci s otcom, čo nemôže mať za následok, že A. nemá čas na seba, svoje rozhodnutia a plány ako uviedol znalec, nakoľko A. sa sama rozhodla, že chce navštevovať spevácky krúžok, ktorý je práve v stredu a ktorý podľa jej posledného vyjadrenia u opatrovníka navštevovať chce, čomu súd prispôbil aj neodkladné opatrenie a aj tento rozsudok. Súd teda vzal do úvahy aktuálnu záujmovú činnosť maloletej, rozvíjajúcu jej intelektové schopnosti, talent a zdravotný stav maloletej vyžadujúci si pravidelné pohybové aktivity maloletej, na zabezpečovaní ktorých je otec ochotný sa podieľať, pričom tréning squashu každú stredu je pravidelnou aktivitou, ktorú má maloletá podľa jej vyjadrenia rada a zo žiadnych lekárskeho potvrdení nevyplývalo, že tento šport maloletá nemôže vykonávať. Súd preto upravil stretávanie otca s maloletou aj v páru stredu od 14.00 hod. do 18.00 hod. Súd apeluje na oboch rodičov (aj na matku), aby rešpektovali názor dieťaťa na krúžky a športové aktivity, ktoré chce, resp. nechce navštevovať/vykonávať. Ak A. chce navštevovať hudobný odbor na základnej umeleckej škole (tento si aj sama vybrala podľa jej tvrdenia), je potrebné, aby ju v tom podporovala aj matka. Na druhej strane A. nemá rada dlhé cyklotúry ani dve športové činnosti nasledujúce za sebou (čo uviedla pri výsluchu na súde), preto je potrebné, aby otec vzhľadom na jej vek a rozumové schopnosti pripravoval spoločný program po vzájomnej dohode s A. a nenútil ju do činností, ktoré nemá rada. Maloletá navštevuje šiesty ročník základnej školy, v ktorom príprava na vyučovanie je náročnejšia ako na prvom stupni, pričom dieťa si po vyučovaní potrebuje aj oddýchnuť. A. sa sama sa vyjadrila, že niekedy nestíha, podľa zhodného tvrdenia rodičov sa jej zhoršili známky z matematiky, podľa tvrdenia matky sa po návrate od otca (po 18.00 hod.) maloletá učí aj do 20-tej hodiny, preto ďalšie rozširovanie stretávanie ani ďalšia krúžková a záujmová činnosť nemôže byť na úkor plnenia školských povinností. Súd zdôrazňuje, že krúžkovú a záujmovú činnosť maloletej počas pracovného týždňa v pondelok a v stredu je potrebné upraviť tak, aby otec dodržiaval upravený čas odovzdania maloletej o 18.00 hod. z dôvodu, aby maloletá mala dostatok času na prípravu na vyučovanie na ďalší deň a nemusela sa učiť do neskorých nočných hodín. Takto upraveným stykom bude mať maloletá čas na prípravu na vyučovanie a aj na oddych, ktorý je tiež potrebný. Maloletá potvrdila, že počas týždňa si voláva s otcom, aj skypeje, takže s otcom je v kontakte aj v dňoch, v ktoré sa nestretávajú. Súd sa stotožňuje s názorom znalca, že maloletá je v období puberty, bude sa viac orientovať na život s rovesníkmi, bude si rozvíjať priateľstvá, bude sa odpútať od rodičov, preto nebude dôležité, koľko nocí spí u otca. K námietkam otca k znaleckému posudku znalca PhDr. Andreja Benkoviča znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých č. 31/2021 a jeho doplnenia súd uvádza, že súd pribral do konania tohto znalca, so súhlasom matky aj otca, keď na pojednávaní sa sudkyňa opýtala rodičov, či súhlasia s pribratím tohto znalca do konania, nakoľko tento znalec vypracoval znalecký posudok aj v predchádzajúcom konaní sp. zn. 11P/20/2015, s čím účastníci súhlasili a po doručení uznesenia o pribratí znalca do konania žiadne námietky nepodali. Ani znalec súdu neoznámil, že by nebol oprávnený odpovedať na súdom uložené otázky z dôvodu absencie nejakého odvetvia. Súd poznamenáva, že aj v predchádzajúcom konaní sp. zn. 11P/20/2015 prvoinštančný aj odvolací súd vychádzali zo znaleckého posudku znalca PhDr. Andreja Benkoviča a nedospeli k záveru, že nebol oprávnený uložené otázky zodpovedať. Súd hodnotí dôkazy nielen jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach a takto súd hodnotil otcom namietaný znalecký posudok PhDr. Andreja Benkoviča. Znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov, z ktorých súd vychádzal a ako bolo vyššie uvedené, nie so všetkými odporúčaniami znalca uvedenými v závere znaleckého posudku sa súd stotožnil, keďže niektoré neboli v súlade výsledkami ostatného dokazovania pred súdom. Súd však pre potreby súdneho konania využil zo znaleckého posudku výsledky psychologického vyšetrenia matky, otca, dieťaťa a psychologický rozhovor znalca s maloletou, kde opätovne maloletá vyjadrila svoj názor, na ktorý vzhľadom na jej vek prihliadol nielen znalec, ale aj súd. Súd dodal, že maloletá je vystavená konfliktu lojality, oboch rodičov má rada, ani jednému nechce ublížiť, pozerá na nich a nie na seba (uvedené povedala pri výsluchu na súde, čo súd hodnotí ako veľmi smutné) a z tohto dôvodu každému z rodičov povie to, čo chce ten rodič počuť (napr. matka tvrdila, že A. nechce ísť vypovedať na súd, otec tvrdil, opak, pričom pri výsluchu na súde A. potvrdila, že nechcela prísť vypovedať na súd a že dúfa, že nebude musieť prísť na súd tretíkrát, následne ju otec žiadal opätovne vypočuť z dôvodu, že A. chce prísť vypovedať na súd). A. pri výsluchu na súde uviedla, že otec sa s ňou pred výsluchom rozprával o tom, či by nebolo lepšie, kedy u neho prespávala, pričom A. mala pocit, že jej dohovára. A. pri výsluchu na súde vyslovila svoj názor, následne po výsluchu ju otec konfrontoval a vyčítal jej, čo povedala a to až takým spôsobom, že znalec v znaleckom posudku považoval za dôležité upozorniť rodičov, aby maloletú nekonfrontovali s jej vyjadreniami na znaleckom vyšetrení, lebo to môže mať závažný dopad na

psychické zdravie maloletej a zvýšenú rizikovosť konať skratovým spôsobom (str. 42 posledný odsek). Súd zároveň vo výroku V. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 12P/42/2018-177 zo dňa 23.01.2019 v druhom výroku v časti úpravy styku otca s maloletou A.. Súd vo výroku VI. a VII. rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré štátu vznikli zaplatením znalečného znalcovi PhDr. Andrejovi Benkovičovi zo štátnych prostriedkov vo výške 97,22 eur, ktoré mu bolo priznané uznesením č.k. 21P/26/2019-247 zo dňa 12.05.2021, ktorá suma nebola krytá preddavkami na znalečné zo strany rodičov, preto súd rozhodol tak, že matka aj otec sú povinní zaplatiť náhradu trov konania štátu každý vo výške 48,61 eur, teda každý z rodičov uhradí 50% trov znaleckého dokazovania, nakoľko znalecké dokazovanie bolo nariadené v záujme maloletej a za účelom preukázania tvrdení oboch rodičov, pričom v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku sa neuplatňuje ani zásada úspechu ani zavinenia. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP vo výroku VIII. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď v konaniach podľa CMP je náhrada trov konania v zásade vylúčená a neuplatňuje sa princíp úspechu ani zavinenia, pričom súd možnosť priznať náhradu trov konania v zmysle § 53 a nasl. CMP nezistil.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie voči výrokom IV. a V. podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zmeniť a jeho návrhu na úpravu styku s maloletou vyhovieť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí. S dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie nevyhovel jeho návrhu v časti úpravy styku s maloletou a jeho rozšírenia, ako i samotným rozhodnutím súdu v tejto časti, nesúhlasil a považoval ich za nesprávne. Napadnuté rozhodnutie vnímal ako vydané bez dostatočného dokazovania, nezohľadnenia samotnej výpovede maloletej, ktorá sama pred súdom verbalizovala, že svoje vyjadrenia prispôsobuje tomu, čo chcú jej rodičia počuť. Podľa názoru otca súd prvej inštancie nezistil skutočný stav vecí, skutočný názor maloletej, ktorý nebol dostatočne a skutočne zistený ani znaleckým vyšetrením nariadeným v konaní. Podľa názoru otca súd dostatočne nevyhodnotil dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu vo veci zmeny výchovného prostredia maloletej a od neho odvíjajúceho sa návrhu vo veci rozšírenia jeho styku s maloletou A., a tieto nepremietol do svojho rozhodnutia vo veci. On podal návrh ako reakciu na konanie matky, ktorá sa odmietla podrobiť súdom nariadenému výchovnému opatreniu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletú, zlepšenia vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletej, usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej, matka opakovane odmietla racionálne komunikovať s ním, ale aj s kolíznou opatrovníčkou a psychologičkou B., ktorá bola poverená vedením výchovného opatrenia a opakovane ignorovala pokyny lekára K. L. ohľadom stravovacieho režimu a pohybových aktivít maloletej. Konanie a správanie matky a jej negativistické nastavenie sa v konečnom dôsledku prenáša i priamo na maloletú, ktorú systematicky a dlhodobo vystavuje konfliktu lojality voči otcovi, čo súd dostatočne nevyhodnotil v kontexte s jeho návrhom na rozšírenie styku. Maloletá A. doteraz vždy chcela vyhovieť matke, ktorá je preukázateľne negativisticky nastavená voči nemu, nedokáže s ním byť v jednej miestnosti, či s ním komunikovať, a preto podľa jeho názoru vyjadrila názor v súdnom konaní tak, že jej súčasný model stretávania sa s otcom vyhovuje a nemá záujem ho meniť. Keď otec maloletú oboznámil s tým, ako sa budú spolu stretávať v blízkej budúcnosti, maloletá vyjadrila z toho frustráciu a sklamanie. Uviedol, že nepozná obsah požiadaviek dcéry na frekvenciu styku s ním, no dcéra mu potvrdila, že na stretnutí s kolíznou opatrovníčkou požadovala úpravu, ktorú aj na ÚPSVaR zaznamenali v zaistenej obálke a doručili na súd. Súd prehliadol skutočnosti podstatného charakteru, a to predovšetkým zdravotný stav maloletej, konkrétne jej nadváhu. Absolútne prehliadol fakt, že nebyť otca, z maloletej je dieťa tráviace svoj voľný čas so starou matkou pred televíziou. Súd úplne nepochopiteľne ignoroval skutočnosť, že matka sa s maloletou vôbec neučí. Je nesprávne, aby súd nerešpektoval najlepší záujem dieťaťa a neupravil styk dcéry s otcom tak, aby bola zabezpečená kvalitná príprava na vyučovanie. Súd úplne nepochopiteľne skonštatoval, že otec sa s dcérou neučí, čo vôbec nie je pravda, a čo nebolo podložené ani dokazovaním, jeho výsluchom, resp. výsluchom maloletej. Súd prehliadol, že maloletá s matkou nechodí na výlety, dovolenky, do kina, divadla, nevykonáva pravidelne fyzické aktivity a podobne. Podľa jeho názoru súd prehliadol prezentovanú nevôľu matky o progres maloletej či po fyzickej, mentálnej, či vzdelanostnej stránke. Prehliadol aktuálny stav maloletej A., nezohľadnil jej aktuálnu vôľu, nezohľadnil jej aktuálne potreby, reálne možnosti a schopnosti otca, ako aj matky. Otec pochyboval, či výsluch maloletej bol vykonaný tak, aby maloletá pochopila, čo sa jej pýtajú. Je potrebné si uvedomiť, že toto súdne konanie prebiehalo tri roky – za tento čas maloletá prešla zo štvrtého

ročníka až do šiesteho, biologicky sa stala dospelou ženou, zmenila svoje školské, voľnočasové, aj zdravotné aktivity a naučila sa lepšie formulovať a vyjadrovať svoj názor. Otec vyjadril podozrenie, že súd sa s názorom maloletej vyjadreným pred kolíznym opatrovníkom neoboznámil a tento nepremietol do svojho rozhodnutia. Sama maloletá potvrdila, že vynesený rozsudok nie je v súlade s jej želaním, bez toho, aby otcovi spresnila, čo presne požadovala. Podľa jeho názoru úprava styku uskutočnená napadnutým rozsudkom nie je úpravou, ktorá zabezpečuje najpriaznivejšie podmienky pre prospešný vývoj maloletej A., ohrozuje jej vzťah s otcom, voči ktorému je dlhodobá a systematicky vystavovaná matkou konfliktu lojality, a to najmä s ohľadom na negativistické nastavenie matky voči otcovi. Úlohou súdu je dbať, aby boli vo veci výkonu rodičovských práv a povinností rešpektované práva dieťaťa na zdravie, zdravý a harmonický rozvoj, pri zachovaní rovnocenného vzťahu a kontaktu s oboma rodičmi. Opätovné úvahy súdu o tom, ako matka dbá o zdravotný stav maloletej, jej výchovu, rozvoj, plnenie povinnosti pravidelne cvičiť (hodina denne) sa nepreukázali. Zdravotné výsledky maloletej, nebyť otca, ktorý jediný dohliada na jej potreby, by sa zhoršovali.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie čo do výrokov IV. a V. podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla rozsudok v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie v rozsudku dostatočne nereflektoval na závery znaleckého posudku č. 51/2021 znalca PhDr. Andreja Benkoviča, podľa ktorého znalec odporučil ponechať rozsah styku stanovený v rozsudku č.k. 12P/42/2018-177 z 23.01.2019. Napriek tomu súd vo výroku IV. styku upravil v širšom rozsahu ako v pôvodnom rozsudku (každý kalendárny týždeň v pondelok od 14,00 hod. do pondelka 18,00 hod., namiesto každého nepárneho kalendárneho týždňa v pondelok podľa pôvodného rozsudku). Mala za to, že vzhľadom na vyššie uvedené je rozsudok vnútorne si protirečiaci, keď na jednej strane odkazuje na závery znaleckého posudku a na druhej strane v rozpore s týmito závermi rozširuje styk otca s maloletou nad rámec doterajšej úpravy. Uvedená rozpornosť spôsobuje nepreskúmateľnosť rozsudku v tejto časti. Zo znaleckého posudku sa dá usúdiť, že nie je v záujme maloletej rozšírenie styku s otcom nad rámec pôvodného rozsudku, naproti tomuto však súd dospel ku skutkovému zisteniu o potrebe rozšírenia styku otca s maloletou. Rozšírenie styku otca nad rámec pôvodného rozsudku v rozpore so zisteniami znaleckého posudku je preto zároveň aj v rozpore s čl. 5, § 4 ods. 4 Zákona o rodine a čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, a rozsudok tak vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd nesprávne interpretoval § 24 ods. 4 Zákona o rodine na zistený skutkový stav vychádzajúc z chybného predpokladu súdu (hypotézy), že rozšírenie styku otca s maloletou nad rámec pôvodného rozsudku je v záujme maloletej. V tejto súvislosti poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu SR i Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že vyššie uvedeným postupom súdu, výsledkom ktorého bolo nepreskúmateľné súdne rozhodnutie, bolo porušené právo na súdnu ochranu matky podľa čl. 47 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj jej právo na spravodlivý súdny proces.

5. Procesný opatrovník sa písomne vyjadril k podaným odvolaniam tak, že najskôr navrhol napadnuté rozhodnutie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Neskôr počas odvolacieho konania odporučil rozhodnúť v zmysle vyjadrenia maloletej zo dňa 23.06.2022, ktoré považoval za v jej najlepšom záujme, v ktorom vyjadrení uviedla, že sa chce stretávať s otcom každý pondelok, kedy ju on vyzdvihne zo školy a chce byť u neho do utorka (s prespaním) s tým, že ju otec odvezie do školy. Ďalej chce byť u otca každú stredu s prespaním do štvrtka, s tým, že ju otec ráno odvezie do školy. Čo sa týka víkendy, tak chcela byť u otca každý druhý víkend od piatku po škole do pondelka, kedy ju otec ráno zavezie do školy. Vyjadrila sa, že sa jej páči u oboch rodičov a oboch má veľmi rada.

6. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá odvolanie otca považovala za nedôvodné.

7. Otec sa písomne vyjadril k odvolaniu matky, ako aj k vyjadreniu procesného opatrovníka, pričom pri zohľadnení verbalizovanej vôle maloletej nesúhlasil s odvolaním matky a dôvodmi, pre ktoré navrhla ponechať styk maloletej s otcom v rozsahu upravenom súdom schválenou rodičovskou dohodou zo dňa 23.01.2019, č.k. 12P/42/2018-177. Pri zohľadnení vôle maloletej verbalizovanej pred procesným opatrovníkom v zmysle záväznej právnej judikatúry, judikatúry súdov SR, či ESLP, pri zohľadnení veku, vyspelosti maloletej, otec zotrval na svojom odvolaní zo dňa 17.05.2022 a dôvodoch, pre ktoré toto

odvolanie podal a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. a V. zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu a požiadavke maloletej, ako ich prezentovala dňa 23.06.2022 na ÚPSVaR Trnava.

8. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky otec uviedol, že matka nie je schopná objektívne uviesť dôvody, pre ktoré by nemalo dôjsť k rozšíreniu jeho styku s maloletou, či pre ktoré by malo dôjsť práve k zúženiu tohto styku. Aktuálne trávil otec s maloletou letné prázdniny v rovnakom rozsahu ako matka, pričom bolo evidentné, že otec zvláda rovnako, ak nie aj lepšie ako bazálnu starostlivosť, tak i nadstavbovú starostlivosť maloletej dcéry. Maloletej sa otec aktívne venuje, dbá o jej všestranný rozvoj, vedie ju ku kultúre, histórii, športovým aktivitám, celkovo k aktívnemu tráveniu času tak, aby maloletá mala plnohodnotné detstvo plné podnetov, nových zážitkov, prežitkov, naučila sa novým zručnostiam, mala všestranný a všeobecný prehľad.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie majú zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolaní (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolania rodičov maloletej nie sú dôvodné.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bola zmena výkonu rodičovských práv a povinností k mal. A. v časti zmeny zverenia, zmeny úpravy styku a zníženia výživného. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie v časti uloženia výchovného opatrenia zastavil (výrok I.), návrh otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti zamietol (výrok II.), návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok III.) a upravil styk otca s maloletou A. v rozsahu: každý páry kalendárny týždeň od piatku od 14,00 hod., keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do nasledujúceho pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 7,45 hod., keď otec odovzdá maloletú v školskom zariadení; každý kalendárny týždeň v pondelok od 14,00 hod, keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do pondelka do 18,00 hod., keď otec maloletú odovzdá matke v mieste bydliska matky; každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 14,00 hod., keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do štvrtka do 7,45 hod., keď otec odovzdá maloletú v školskom zariadení; každý páry kalendárny týždeň v stredu od 14,00 hod., keď si maloletú otec prevezme zo školského zariadenia, do stredy do 18,00 hod., keď otec maloletú odovzdá matke v mieste bydliska matky (výrok IV.), čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 12P/42/2018-177 zo dňa 23. januára 2019 v druhom výroku v časti úpravy styku otca s maloletou A. (výrok V.). Ďalej súd napadnutým rozsudkom rozhodol o povinnosti rodičov zaplatiť náhradu trov konania štátu, ktorú uložil každému z rodičov vo výške 48,61 eur Okresnému súdu Trnava do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výroky VI. a VII.) a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VIII.).

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súd prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave styku (výrok IV.), zmeny predchádzajúceho rozsudku (výrok V.), ako aj v závislých výrokoch o náhrade trov konania štátu (výroky VI. a VII.) a nároku na náhradu trov konania účastníkov (výrok VIII.).

12. Podstatou podaných odvolaní bolo, že súd prvej inštancie neprihliadol na názor maloletej (odvolanie otca) a nerešpektoval závery znaleckého dokazovania (odvolanie matky).

13. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

14. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov, ktoré skutočnosť považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, teda odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno mu nič vyčítať. Rovnako súd svojim postupom nezneškodnil účastníkom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. V zmysle ust. § 26 Zákona o rodine a § 121 CMP dohody a súdne rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre doterajšiu úpravu, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotnoprávnou podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výkon rodičovských práv a povinností za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne – okolnosťami na strane rodičov maloletého alebo na strane maloletého, alebo objektívne – vývojom objektívnych okolností.

16. Úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Po tejto úprave však môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov, ako aj v pomeroch maloletého dieťaťa, odôvodňujúce zmenu pôvodného rozhodnutia súdu, prípadne dohody rodičov. Iba zmena závažnejšieho charakteru môže byť dôvodom na takú zmenu rozhodnutia. Zmena pomerov môže spočívať v rôznych okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska záujmu dieťaťa. Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie alebo dohoda rodičov, treba mať zreteľ záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove, pri rešpektovaní stálosti výchovného prostredia. Zmena doterajšieho výchovného prostredia je odôvodnená najmä vtedy, keď doterajšie výchovné prostredie už nezabezpečuje priaznivé podmienky pre plnohodnotný vývoj a rozvoj maloletého dieťaťa. Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu je, že od pôvodného rozhodnutia došlo k takej zmene pomerov, ktorá vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy zohľadňujúcej pritom primárne záujem maloletého dieťaťa.

17. V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia.

18. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

19. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

20. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

21. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

22. Podľa čl. 4 Základných princípov CMP, súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom

záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Ak je účastníkom konania osoba so zdravotným postihnutím, zabezpečí súd účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými účastníkmi konania.

23. Podľa § 38 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne (ods. 1). Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb (ods. 2).

24. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu dieťaťa sa zohľadňuje najmä úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa nachádza, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu, podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s oboma rodičmi.

25. Uvedené východiská nie je možné absolutizovať, rešpektovanie práv dieťaťa by nemalo ohroziť práva ostatných subjektov zúčastnených na konaní a v zásade je nevyhnutné „pomeriavanie“ rozsahu a intenzity ochrany dieťaťa v kontexte jeho práva aktívne prejavovať svoju vôľu, a to cez prizmu garantovania ochrany jeho najlepšieho záujmu.

26. Za predpokladu, že je dieťa dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelé, je nutné jeho názor považovať za zásadné vodítko pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu. Súčasne však nie je možné, aby súd názor maloletého dieťaťa bez ďalšieho prevzal, a aby svoje rozhodnutie založil len na jeho prianí, a nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmu (rozsudok ESLP vo veci C. proti Fínsku z 9.5.2006, č. 18249/02).

27. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie posúdil vec v zmysle vyššie uvedených hľadísk. Nie je pravdou, že by súd neprihliadol na názor maloletej. Súd v konaní opakovane zisťoval názor maloletej priamo i prostredníctvom procesného opatrovníka a znalca. Nie je pravdou, že by sa súd prvej inštancie neoboznámil s vyjadrením maloletej pred procesným opatrovníkom, obsah ktorého nebol na žiadosť maloletej oboznámený rodičom, ktoré vyjadrenie korešpondovalo s názorom maloletej predloženým procesným opatrovníkom v odvolacom konaní. Súd prihliadol na názor dieťaťa, pričom tento v celom rozsahu neprevzal, čo odôvodnil prihliadnutím na záujem maloletej, ktorý mal preukázaný vykonaným dokazovaním. Správne poukázal na to, že maloletá je vystavená konfliktu lojality, oboch rodičov má rada, a ani jednému nechce ublížiť, pričom v prvom rade pozerá na nich a nie na seba. Z tohto dôvodu každému z rodičov povie to, čo chce ten rodič počuť. Má strach prejaviť svoj názor, nakoľko po prejavení svojho názoru je konfrontovaná zo strany rodičov, je jej vyčítané, čo povedala a aj znalec v znaleckom posudku upozornil rodičov, aby maloletú nekonfrontovali s jej vyjadreniami na znaleckom vyšetrení, lebo to môže mať závažný dopad na jej psychické zdravie a zvýšenú rizikovosť konať skratovým spôsobom.

28. Znalecký posudok je jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý súd síce hodnotí ako každý iný dôkaz podľa § 191 CSP, od iných sa však líši tým, že odborné závery v ňom obsiahnuté nepodliehajú hodnoteniu súdom podľa zásad § 191 CSP. Súd hodnotí presvedčivosť posudku čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie jeho záverov a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom teda spočíva v posúdení, či závery posudku sú náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či bolo prihliadnuté ku všetkým skutočnostiam, s ktorými sa bolo treba vyporiadať, či závery posudku nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov a či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logiky. Z uvedeného vyplýva, že dôkaz znaleckým posudkom súd hodnotí ako každý iný dôkaz, nemôže však preskúmavať vecnú správnosť odborných záverov.

29. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného postupoval, keď hodnotil presvedčivosť znaleckého posudku, logické odôvodnenie jeho záverov a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, na základe ktorých vykonaných dôkazov dospel ku skutkovým zisteniam, odôvodnenie rozsudku obsahuje hodnotenie vykonaných dôkazov z hľadiska ich dôveryhodnosti a presvedčivosti, pričom v hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti nie

je logický rozpor. Súd prvej inštancie vysvetlil, prečo považoval niektoré závery znaleckého posudku za nehodnoverné a spochybniteľné s prihliadnutím na ďalšie v konaní vykonané dôkazy, pričom týmto záverom nemožno nič vytknúť. Rovnako sa vyporiadal s tým, prečo neprihliadol v celom rozsahu na maloletou prejavovaný názor, pričom v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na svoje odôvodnenie vyššie, ako aj odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

30. Podľa ustálenej judikatúry ESLP pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument účastníka, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 2 Cdo 216/2012, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.US 119/2003). Vzhľadom na to odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami odvolateľov uvedenými v odvolaniach, pretože tieto nemohli zvrátiť správnosť napadnutého rozhodnutia.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch IV. a V. postupom podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

32. Rovnako odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i v závislých výrokoch o náhrade trov konania štátu VI. a VII., ako aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania účastníkov, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 a § 58 CMP, s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania v zmysle § 57 CMP.

34. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).